

моего ізвы, іаже внѣтрѣ оубіиственніи помыслы разбойнически на ма возложиша.

Аще и согрѣшихъ, іисе, но вѣмъ, іакѡ чіколювецъ єси, наказуєши млтвенно, и милосердствуєши теплѣ: слезаца зриши, и притекаєши іакѡ оцъ, призываа блднаго.

Слава, трчєнъ:

Предѣлаа трѣце, во єдинницѣ покланяемаа, возми бремя ѿ мене тяжкое грѣховное, и іакѡ блгѡтробна, даждь ми слезы оумилєніа.

Бще, надежде и предстательство тебе поющихъ, возми бремя ѿ мене тяжкое грѣховное, и іакѡ влца чистаа, кающаа прїими ма.

Пѣнь ѿ ірмосъ:

Восми нбо, и возглаголю, и воспой хрѣта, ѿ дѣи плотию пришедшаго.

Сшивааше кожныа ризы грѣхъ мнѣ, ѡбнаживый ма первыа бгѡтканныа одежды.

Ѡбложенъ єсмь ѡдѣаніємъ стѣдѣ, іакоже листвѣмъ смоковнымъ, во ѡбличєніє моихъ самовластныхъ страстей.

Ѡдѣахъ въ срамнѣю ризѣ, и ѡкровавленѣю стѣднѣ течєніємъ страстнаго и любостнаго животѣ.

Впадохъ въ страстнѣю пагубѣ, и въ вєщєствєннѣю тлю, и ѡтолѣ до нынѣ врагъ мнѣ досаждаєтѣ.

Любѡвєцноє и любѡмѣннѡє житїє, невѡздєржаніємъ іисе предпочєтѣ нынѣ, тяжкимъ бременемъ ѡбложенъ єсмь.

Оукрашихъ плотскій ѡбразъ иквєрныхъ помышлєніи различнымъ ѡбложєніємъ, и ѡсѣждаюса.

Внѣшнимъ прилѣжнѡ блгѡукрашєніємъ єдинѣмъ попєкѡхъ, внѣтряннѡю презрѣвъ бгѡсѡбразнѣю икнїю.

Погребѡхъ перваго ѡбраза добротѣ іисе страстми, юже іакѡ иногда драхмѣ, взыскавъ ѡбращи.

Согрѣшихъ, іакоже блдница, бо пію ти: єдинъ согрѣшихъ